

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 343/2024-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Šepel'ovou, Námestie slobody 13/25, Humenné, proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 1Pn 650/23/7702-4 z 30. januára 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. apríla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1Pn 650/23/7702-4 z 30. januára 2024. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresnej prokuratúry a zakázal jej pokračovať v porušovaní jej základných práv. Okrem toho si sťažovateľka uplatňuje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledujúci stav veci:

2.1. Sťažovateľka sa 19. októbra 2023 stala podľa svojho názoru obeťou skutku, ktorý považuje za súbeh niekoľkých trestných činov spáchaných proti nej ako poškodenej. Sťažovateľku ako vodičku vozidla s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ] zastavili dvaja neznámi muži v bielom SUV, ktorí sa voči nej mali správať agresívne až násilnícky, no keď zavolała políciu, tak aj jeden z týchto mužov zavolał políciu a spolu počkali na príchod hliadky. Po príchode hliadky sťažovateľka tvrdila, že je vlastníčkou motorového vozidla s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ], no dvaja muži, ktorí ju zastavili, tvrdili, že oni majú splnomocnenie od skutočného vlastníka predmetného motorového

vozidla, ktorý je zapísaný aj v osvedčení o evidencii ([REDACTED]). Sťažovateľka ale namietala, že ona je skutočným vlastníkom motorového vozidla, hoci nie je zapísaná v osvedčení o evidencii.

2.2. Uvedený rozpor vyplýva z obchodno-právneho sporu medzi obchodnými spoločnosťami [REDACTED] a [REDACTED], pričom sťažovateľka je jediným štatutárnym orgánom a zároveň jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti [REDACTED]. Spoločnosť [REDACTED] ako nájomca uzavrela so spoločnosťou [REDACTED] ako prenajímateľom zmluvu o operatívnom leasingu č. [REDACTED], zmluvu o nájme motorového vozidla č. [REDACTED] a pristúpila k všeobecným obchodným podmienkam pre operatívny leasing. Spoločnosť [REDACTED], mala ako nájomca na základe platnej a účinnej zmluvy o nájme motorového vozidla č. [REDACTED] právo na užívanie osobného motorového vozidla s evidenčným číslom [REDACTED]; doba trvania zmluvného vzťahu začala 20. decembra 2018 a mala sa skončiť 19. decembra 2022. Spoločnosť [REDACTED], doručila 9. januára 2023 spoločnosti [REDACTED] doporučený list (podacie č. RF82271765SK), ktorého obsahom bolo odstúpenie od zmluvy o operatívnom lízingu č. [REDACTED] z 15. decembra 2022, ktoré podpísal ako konajúca osoba [REDACTED], vedúci tímu Fleet-starostlivosť o klientov. Dôvodom na predmetné odstúpenie od zmluvy o operatívnom lízingu č. [REDACTED] malo byť omeškanie spoločnosti [REDACTED], ako nájomcu so splácaním splátok nájomného. Spoločnosť [REDACTED], považovala odstúpenie od zmluvy o operatívnom lízingu č. [REDACTED] z 15. decembra 2022 za právne neúčinné vo vzťahu k platnosti a účinnosti zmluvy o nájme motorového vozidla č. [REDACTED]; zároveň zastávala názor, že neexistoval oprávnený dôvod na strane spoločnosti [REDACTED], ako prenajímateľa k odstúpeniu od zmluvy o operatívnom lízingu č. [REDACTED] z 15. decembra 2022; súčasne od zmluvného vzťahu založeného zmluvou o nájme motorového vozidla č. [REDACTED] na dobu určitú do 19. decembra 2022 bolo možné odstúpiť (za predpokladu existencie na to oprávneného dôvodu) najneskôr do uplynutia doby, na ktorú bol daný zmluvný vzťah dohodnutý. Sťažovateľka sa teda domnievala, že na základe konkludentne obnovenej zmluvy o nájme motorového vozidla č. [REDACTED] bola právoplatným nájomcom s právom na užívanie osobného motorového vozidla s evidenčným číslom [REDACTED] a následne podala 27. februára 2023 ako žalobca žalobu na plnenie z nájomnej zmluvy proti spoločnosti [REDACTED] ako žalovanému (konanie je vedené na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-33Cb/13/2023). Následne 14. marca 2023 bol spoločnosti [REDACTED] doručený doporučený list (podacie č. RF881709369SK), ktorého odosielateľom bola spoločnosť [REDACTED] obsahom predmetnej listovej zásielky bola faktúra č. [REDACTED] vo výške 59 906,78 eur vrátane dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), vystavená spoločnosťou [REDACTED] k 15. februáru 2023 pre adresáta [REDACTED] obsahom daného plnenia fakturovaného faktúrou č. [REDACTED] od dodávateľa [REDACTED], pre odberateľa [REDACTED] bolo doúčtovanie nájmu za obdobie od 1. decembra 2022 do 31. januára 2023 k zmluve č. [REDACTED] vo výške 4 706,78 eur vrátane DPH a účtovná zostatková hodnota motorového vozidla s evidenčným číslom [REDACTED] ku koncu operatívneho lízingu vo výške 55 200 eur vrátane DPH. Túto faktúru považovala sťažovateľka za návrh na uzavretie kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou [REDACTED] ako predávajúcim a spoločnosťou

██████████ ako kupujúcim, ktorej predmetom je osobné motorové vozidlo s evidenčným číslom ██████████ v kúpnej cene 55 200 eur vrátane DPH. Táto oferta mala byť zo strany spoločnosti ██████████ prijatá akceptačným konaním vo forme uznania dlhu zo 16. mája 2023 a následne spoločnosť ██████████ vzhľadom na uvedené vykonala podaním z 26. mája 2023 ako žalobca návrh na zmenu žaloby, ktorou sa domáhala, aby konajúci súd zaviazal spoločnosť ██████████, ako žalovaného na plnenie z predmetnej kúpnej zmluvy; a to dodanie osobného motorového vozidla s evidenčným číslom ██████████ v kúpnej cene 55 200 eur vrátane DPH.

2.3. V deň incidentu 19. októbra 2023 privolaná policajná hliadka vzhľadom na protichodné tvrdenia zúčastnených osôb obe strany požiadala, aby sa dostavili na Obvodné oddelenie Policajného zboru Humenné, kde bola sťažovateľka prekvapená, že prítomní policajti mali rovnako „nesprávne“ názory ako muži z bieleho SUV (najmä že vlastníkom motorového vozidla je osoba zapísaná v osvedčení o evidencii). Ďalej mala sťažovateľka pocit, že policajti k nej neboli dostatočne ústretoví, ale mali byť ústretoví voči mužom z bieleho SUV, ktorí ju „prepadli“. Pretože policajti dovolili týmto dvom mužom po vysvetlení odísť z policajnej stanice, sťažovateľka tam ešte v ten istý deň podala trestné oznámenie týkajúce sa konania dvoch neznámych osôb, ktoré sa 19. októbra 2023 po 8.30 h chceli násilím zmocniť motorového vozidla s evidenčným číslom ██████████.

2.4. Neskôr 15. novembra 2023 adresovala sťažovateľka Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchaniu trestného činu, kde poškodenými sú obchodná spoločnosť ██████████ a samotná sťažovateľka, pričom podozrivými sú spoločnosť ██████████ a príslušné zodpovedné osoby za túto právnickú osobu konajúce, resp. iné osoby, ktoré by vyšli najavo pri vyšetrowaní po podaní daného oznámenia. Toto oznámenie sa podľa sťažovateľky týkalo dôvodného podozrenia, že by mohol byť spáchaný zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a), b) Trestného zákona; obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, 2 písm. b), d) Trestného zákona; zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a), c), e) Trestného zákona; zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c), e) Trestného zákona; zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona; zločin neoprávneného zachytávania počítačových údajov podľa § 247c ods. 1, 3 písm. a), b) Trestného zákona; zločin ohrozenia telekomunikačného tajomstva podľa § 264 ods. 1, 2 písm. b), c) Trestného zákona; prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona; prípadne iné trestné činy, ktoré by vyšli najavo pri vyšetrowaní po podaní tohto oznámenia.

2.5. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Humenné ČVS: ORP-551/1-VYS-HE-2023 z 18. novembra 2023 bolo trestné oznámenie sťažovateľky z 19. októbra 2023 odmietnuté s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka v zákonnej lehote sťažnosť (14. decembra 2023). Medzitým okresné riaditeľstvo oznámilo sťažovateľke, že jej trestné oznámenie z 15. novembra 2023 adresované generálnej prokuratúre bolo odstúpené okresnému riaditeľstvu, ktoré časť tam uvedenej argumentácie vyhodnotilo ako doplnenie jej sťažnosti zo 14. decembra 2023 a ďalšiu časť odstúpilo ako informáciu k vyšetrovaciemu spisu ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023. Napokon 13. februára 2024 bolo sťažovateľke doručené napadnuté

uznesenie okresnej prokuratúry, ktorým bola odmietnutá jej sťažnosť zo 14. decembra 2023 proti rozhodnutiu okresného riaditeľstva o odmietnutí jej trestného oznámenia.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka namietala najmä to, že orgány činné v trestnom konaní na základe jej trestného oznámenia neriešili otázku, či mala sťažovateľka v oprávnenom užívaní cudzie motorové vozidlo s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ], resp. otázku vlastníctva tohto motorového vozidla ako takú. V rámci tohto argumentu rozsiahlym a vyčerpávajúcim spôsobom akcentovala svoje pozície v rámci obchodnoprávneho sporu s obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ]. Svoje právne názory v tomto kontexte považovala za nespochybniteľné fakty, ktoré orgány činné v trestnom konaní svojvoľne nerešpektovali.

4. Ďalej namietala, že okresná prokuratúra v napadnutom uznesení iba odkázala na konkrétne skutkové a právne závery prvostupňového orgánu (okresného riaditeľstva). Okrem toho okresná prokuratúra uviedla iba všeobecné konštatovania, ktoré podľa sťažovateľky nepredstavovali nepriestrelné dôvody na odmietnutie jej trestného oznámenia.

5. Poukázanim aj na konkrétnu okolnosť z prvostupňového rozhodnutia okresného riaditeľstva, že jeden z mužov z bieleho SUV na obvodnom oddelení 19. októbra 2023 vypovedal, že z ich strany malo ísť o náhodné stretnutie s vozidlom s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ], ktoré následne nasledovali a zastavili, považuje sťažovateľka toto tvrdenie za nepravdivé a odkazuje na trestné konanie vo veci ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023, ktoré sa týka trestného oznámenia na sťažovateľku (zrejme podaného obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ] resp. spoločnosťou zo skupiny [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] pozn.). Z obsahu trestného oznámenia v uvedenom konaní ešte zo 16. februára 2023 podľa sťažovateľky vyplýva, že podľa lokalizačných zariadení sa oba predmety nachádzali na adrese trvalého pobytu [REDAKOVANÉ] (prítom neuviedla, aké predmety a či adresa trvalého pobytu, pozn.). Ďalej sťažovateľka uviedla, že predmetné motorové vozidlo s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ] bolo zaistené Políciou Českej republiky 20. októbra 2023 (teda iba deň po tom, čo sa odohral v Humennom incident, pre ktorý sťažovateľka podala trestné oznámenie, pozn.), pričom bol prítomný jeden z mužov z bieleho SUV, ktorý mal v tom čase k dispozícii údaje z lokalizačného zariadenia namontovaného na vozidle s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ] (o čom sťažovateľka dovtedy nemala vedomosť, pozn.), čo podľa sťažovateľky dosvedčil príslušný konajúci príslušník Polície Českej republiky prap. [REDAKOVANÉ]. Sťažovateľka z týchto okolností vyvodila, že výpoveď o náhodnom stretnutí teda neobsahovala pravdivé skutočnosti, ale podľa jej názoru konštituovala stav dôvodného podozrenia.

6. Sťažovateľka tiež zdôraznila, že orgány činné v trestnom konaní nevykonali ňou navrhované dôkazy, ktoré by potvrdili priebeh spáchania skutku, ako ho opísala ona. Konkrétne išlo o odobratie biologických stôp z interiéru vozidla a vypočutie inšpektora [REDAKOVANÉ], príslušníka Polície Českej republiky, Krajského riaditeľstva polície Juhomoravského kraja, Územného odboru Brno-venkov, OOP Rajhrad, Štefánikova 109, Rajhrad, Česká republika, ktorého svedectvo by potvrdilo, že motorové vozidlo s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ] má namontované externé GPS sledovanie, pomocou ktorého bola 19. októbra 2023 presne určená poloha sťažovateľky a nešlo

o žiadne náhodné stretnutie s oproti idúcim vozidlom sťažovateľky, ako to v úvode svojej výpovede (tvoriacej súčasť odôvodnenia uznesenia okresného riaditeľstva z 18. novembra 2023) mal nepravdivo tvrdiť jeden z mužov z bieleho SUV.

7. Už uvedené okolnosti podľa sťažovateľky predstavujú opodstatnený záver, že, čo sa týka jej trestného oznámenia, neboli naplnené zákonné predpoklady na postup podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku o odmietnutí veci. Napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry bolo preto svojvoľné, nedostatočne odôvodnené, a preto aj nepreskúmateľné. To malo potom za následok porušenie základného práva sťažovateľky na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy.

8. Okrem toho bez súvislosti s napadnutým uznesením okresnej prokuratúry sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti ešte zdôraznila, že obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] podľa jej názoru permanentne zneužíva postavenie silnejšieho svojvoľným výkonom práva v rozpore s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky. Poukázala pritom na okolnosť, že 11. apríla 2022 bolo v Obchodnom vestníku zverejnené uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 2R/2/2022 zo 4. apríla 2022 o povolení reštrukturalizácie spoločnosti [REDAKOVANÉ] a preto spoločnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] nemala právo na úhrady svojich pohľadávok, ktoré vznikli po 12. apríli 2022, a teda podľa sťažovateľky disponuje finančnými prostriedkami spoločnosti [REDAKOVANÉ] vo výške minimálne 11 639,88 eur, ktoré si po začatí reštrukturalizačného konania neoprávnene započítala na úhradu svojej pohľadávky, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou (plus finančné prostriedky neoprávnene započítané na úhradu úrokov z omeškania, ktoré sa do plánu nezahŕňajú, resp. ktoré ani nevznikli). Toto konanie spoločnosti [REDAKOVANÉ] v rozpore so zákonom podľa sťažovateľky ilustruje a vystihuje jej neustále zneužívanie pozície silnejšieho voči spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ktorým si permanentne vynucuje neoprávnené nároky.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva sťažovateľky na inú právnu ochranu (ktoré sťažovateľka podradila pod čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy napadnutým uznesením okresnej prokuratúry.

10. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11. Z pripojených príloh k ústavnej sťažnosti ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry síce neobsahuje prakticky žiadne konkrétne okolnosti zo skutkového, resp. z právneho posúdenia predmetnej veci, táto skutočnosť je ale daná tým, že relevantné skutkové a právne okolnosti sú dostatočne podrobne a prehľadne zhrnuté práve v prvostupňovom rozhodnutí okresného riaditeľstva, na ktoré práve z tohto dôvodu okresná prokuratúra odkázala. Z toho okrem iného vyplýva, že sťažovateľka v rozpore so zistenými skutočnosťami vo svojej ústavnej sťažnosti

tvrdila, že muži z bieleho SUV tvrdili, že ju stretli náhodne. Z ich výpovedí (ich mená sú [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]) jasne vyplýva, že boli na ceste k trvalému bydlisku sťažovateľky na účely zabezpečenia majetku spoločnosti UniCredit Leasing – dvoch motorových vozidiel, ktoré mali v užívaní sťažovateľka a jej manžel, ktorí ich odmietli odovzdať spoločnosti UniCredit Leasing. Na ulici trvalého pobytu sťažovateľky spozorovali jedno z týchto motorových vozidiel v pohybe, preto ho nasledovali, a keď zastalo, tak konfrontovali sťažovateľku (podrobnejšie na stranách 3 a 4 uznesenia okresného riaditeľstva z 18. novembra 2023). V tomto momente ústavný súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či mohlo byť namietaným uznesením okresnej prokuratúry porušené právo sťažovateľky na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, je potrebné zohľadniť nielen odôvodnenie uznesenia okresnej prokuratúry, ale aj prvostupňové rozhodnutie okresného riaditeľstva z 18. novembra 2023. Tieto z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08).

12. Sťažovateľka sa vo svojej ústavnej sťažnosti snažila odprezentovať incident z 19. októbra 2023 tak, že išlo v konečnom dôsledku iba o jej tvrdenie proti tvrdeniam [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] a orgány činné v trestnom konaní napriek jej námietkam nevykonali žiadne ďalšie dokazovanie, ale arbitrárne sa priklonili k tvrdeniam [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Z uznesenia okresného riaditeľstva z 18. novembra 2023 (strany 5 a 6) ale vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní zabezpečili listinné dôkazy týkajúce okolností operatívneho lízingu, ako aj legitimacy a oprávnení [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] konať v mene obchodnej spoločnosti zo skupiny UniCredit, ako aj listiny z trestného konania, ktoré sa vedie na základe trestného oznámenia proti sťažovateľke pre neoprávnené užívanie cudzieho motorového vozidla (ČVS: ORP-87/2-VYS-HE-2023). Okrem toho orgány činné v trestnom konaní zabezpečili kamerové záznamy z miesta incidentu, ako aj záznamy z tiesňovej linky 158, kde mal byť podľa sťažovateľky zachytený záznam incidentu vo vozidle, ale tieto záznamy po ich analýze vyvrátili tvrdenia sťažovateľky o priebehu incidentu. Napokon orgány činné v trestnom konaní posúdili aj úradný záznam príslušníkov hliadky, ktorá bola privolaná na miesto incidentu. Z tohto záznamu vyplynulo, že napriek výslovnej výzve, aby sťažovateľka s motorovým vozidlom s evidenčným číslom [REDAKOVANÉ] nikde neodišla, táto túto výzvu neuposlúchla a s vozidlom utiekla (po čase sa potom na miesto incidentu vrátila pešo, pozn.). To už bol na mieste manžel sťažovateľky, ktorý fyzicky napadol [REDAKOVANÉ]. Naopak, [REDAKOVANÉ], ako aj [REDAKOVANÉ] sa počas prítomnosti hliadky správali slušne a počúvali jej pokyny (strana 7 uznesenia okresného riaditeľstva z 18. novembra 2023). Argumentácia, ktorú teda prezentovala sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti, bola teda do značnej miery zavádzajúca.

13. Ústavný súd v predmetnom kontexte konštatuje, že napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry v spojení s uznesením okresného riaditeľstva po zohľadnení všetkých relevantných okolností zrozumiteľným spôsobom uviedlo a ozrejnilo dôvody, pre ktoré bolo trestné oznámenie sťažovateľky odmietnuté. Z uvedeného dôvodu už nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, ktoré postupne navrhovala sťažovateľka.

14. Taktiež pomerne rozsiahla argumentácia sťažovateľky v jej ústavnej sťažnosti týkajúca sa obchodnoprávneho sporu so spoločnosťou [REDAKOVANÉ], ako aj postupu tejto spoločnosti v reštrukturalizácii spoločnosti [REDAKOVANÉ], nemala žiadnu priamu

súvislosť s posúdením incidentu z 19. októbra 2023 z trestnoprávneho hľadiska, resp. s vyhodnotením dôvodnosti jej trestného oznámenia. Navyše otázky posúdenia postupu príslušných orgánov v súvislosti so zaistením motorových vozidiel sú predmetom prieskumu ústavného súdu v konaní sp. zn. Rvp 114/2024.

15. V súvislosti s námietkami sťažovateľky ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru (II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03, II. ÚS 28/06, II. ÚS 738/2016), podľa ktorej ak orgány činné v trestnom konaní v danom prípade po zvážení všetkých okolností prípadu nerozhodli o trestnosti skutku, ktorý bol predmetom trestného oznámenia sťažovateľa, nemohli porušiť jeho zákonom ani ústavou chránené práva. Nikto totiž nemá právny nárok a už vôbec nie ústavnoprávny nárok na to, aby jeho podaniu bolo vyhovené. Ak vykonané dôkazy, resp. zistenia orgánov činných v trestnom konaní nedávajú podklad na začatie alebo pokračovanie v trestnom stíhaní, nemôže príslušný orgán činný v trestnom konaní začať konať alebo pokračovať v konaní, prípadne nariadiť, aby sa trestné konanie začalo alebo v ňom pokračovalo. Sťažovateľ ako oznamovateľ trestného činu má zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán riadne zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok konania zodpovedal jeho predstave.

16. Ústavný súd teda konštatuje, že právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby na základe podaného trestného oznámenia alebo na podanie obžaloby na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

17. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05), prípadne z iných dôvodov. Za iné dôvody zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti treba nesporne považovať aj konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým intenzitu pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní dotknutého orgánu verejnej moci a ich ústavnoprávny rozmer vrátane miery, ktorou sťažovateľ priamo alebo nepriamo k pochybeniam či nedostatkom vyčítaným z jeho strany dotknutému orgánu verejnej moci svojim konaním prispel, a ich únosnosť z hľadiska požiadaviek na ochranu práva, ktorého porušenie sa namieta (IV. ÚS 62/08).

18. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresnej prokuratúry na jednej strane a sťažovateľkou označeným základným právom na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. podľa čl. 36 ods. 1 listiny na strane druhej neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by naznačovala reálnu možnosť vysloviť ich porušenie po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

19. Vo vzťahu k sťažovateľkou označeným čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy ústavný súd iba stručne dodáva, že ide o základné ustanovenia ústavy a ich obsahom nie sú základné práva a slobody, preto sa ich porušenia nemožno domáhať ústavnou sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy.

20. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

21. Po odmietnutí ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky, ako ich špecifikovala v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2024

Miloš Maďar
predseda senátu